

Sb. neb že je povinen před rozhodnutím o souhlasu o nároku tom rozhodnouti a vyčkati pak případně rozhodnutí soudu dle cit. zákona a III. novely k němu z 1. dubna 1921 č. 166 Sb.

K odůvodnění tohoto svého názoru neuvádí však stížnost žádného ustanovení zákonného a zřejmě také žádného uvést nemůže. Ani zákon ze 27. května 1919 č. 318 Sb. ani zákony jej doplňující nemají ustanovení o tom, že by pozemky, na které vznesen byl nárok dle § 1 téhož zákona — ať již pachtýřem neb přednostní nárok dle posledního odstavce tohoto paragrafu obcí — nesměly vůbec býti zcizeny a platí tedy o nich — pokud jsou státem zabrány — pouze ustanovení § 7 zábor. zákona, dle něhož vyžaduje zcizení zabraných nemovitostí souhlasu stpů-u.

Nelze tedy shledávati nezákonnost v tom, že žal. úřad souhlas ke zcizení onomu dal, ač obec T. na zcizenou půdu vznesla nárok dle § 1, posl. odst. zákona ze 27. května 1919 č. 318 Sb., a ač žal. úřad o nároku tom nerozhodl, a jest proto výtku nezákonnosti bezdůvodná.

Jestliže pak existence neb uplatnění nároku dle § 1 cit. zák. nevylučuje právo žal. úřadu, aby dal souhlas ke zcizení zabrané půdy, pak ovšem nemůže býti ani vadou, jestliže žal. úřad nevyšetřil, jsou-li dány na straně obce podmínky uplatnění tohoto nároku, zda by totiž obec nutně pro svůj rozvoj stavební a komunální své podniky oněch odprodáných částí pozemku potřebovala a zda se tyto k oněm účelům obzvláště hodí.

Namítá-li konečně stížnost, že nebylo šetřeno, zda kupující koupěnou půdu skutečně potřebují, je námitka ta nepřipustná, poněvadž v řízení, jež předchází před rozhodováním o souhlasu dle § 7 zábor. zákona jednatí se může jedině o to, zda zcizení to neodporuje zákonům o provedení pozemkové reformy a jich účelu a cíli. K obhájení těchto zájmů povolán je stpů a nikoli stěžující si obec.

Shledány tedy námitky stížnosti bezdůvodnými a byla proto stížnost zamítnuta.

č. 2370.

Řízení před nss - em: Následky toho, že nebyly žal. úřadem předloženy správní opisy ani nepodán odvodní spis.

(Nález ze dne 18. května 1923 č. 6853.)

Prejudikatura: Boh. 1762, 2148, 2173, 2329 a j.

Věc: Marie Š. v K. proti ministerstvu pošt a telegrafů o vdovskou pensi.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Stížnost směřuje proti tomu, že žal. úřad nař. rozhodnutím přiznal st-lce po jejím muži, poštovním kontroloru, pensi pouze z milosti, nikoli však řádnou.

Nss uvážil o stížnosti té:

Žal. úřad nepodal odvodního spisu, ani nepředložil správních spisů, ač byl upozorněn, že jinak bude rozhodnuto pouze na základě obsahu

stížnosti a přednesu při případném ústním líčení. Nepopřel tedy a nevyvrátil skutkového přednesení st-řčina, jež proto nss, vycházejí z předpokladu, že správním spisům neodporuje, položil za základ svému rozhodnutí.

Dle obsahu stížnosti šlo o žádost, aby st-řce přiznána byla vdovská pense po jejím muži, bývalém poštovním kontroloru.

St-řka vytýká, že neví, proč žal. úřad takto rozhodl, z čehož bylo by souditi, že k jeho výroku nebylo připojeno žádné odůvodnění, z něhož by st-řka mohla souditi na stanovisko úřadu jak po stránce skutkové, tak po stránce právní.

Nedostatek ten zakládá by podstatnou vadu řízení, poněvadž by stížil obranu strany a znemožnil by nss-u přezkoumávati zákonitost nař. rozhodnutí.

Pokud strana, dohadujíc se pouze, jakými úvahami se dal úřad vésti, brojí proti jeho výroku, vyvracejíc jeho skutkové předpoklady, není tím odstraněn shora uvedený nedostatek, když jde o pouhou domněnku strany ohledně stanoviska žal. úřadu, a není tudíž patrné, zda úřad skutečně z předpokladů těch vycházel, a tím méně, jak k nim dospěl a jaké právní stanovisko k nim zaujal.

Bylo tudíž zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss a ponechati žal. úřadu, aby, odstraně nedostatek ten, vydal nové rozhodnutí.

Č. 2371.

Trestní právo policejní. — Administrativní řízení: I. Byla-li určitá norma publikována v českém textu sbírky zákonů a nařízení, nemůže se strana omlouvatí tím, že norma ta v maďarském jazyku vyhlášena nebyla. — **II.** V trestním řízení pro nesplnění soupisové povinnosti má státní pozemkový úřad postavení odborného zástupce. — **III.** Promlčecí lhůta při uvedeném přestupku počíná teprve dnem, kdy strana soupis předložila.

(Nález ze dne 18. května 1923 č. 7447.)

Prejudikatura: Boh. 1183, 1279, 1498, 1619 a 2035 adm.

Č. 2372.

Spolkové právo (Slovensko): I. Důvodem pro rozpuštění spolku nemůže býti sama o sobě okolnost, že stanovy spolku po právu již existujícího nebyly úřadem při nařízené jich revisi schváleny. — **II.** O podstatě revise stanov spolkových nařízené ministrem pro Slovensko.

Řízení před nss-em: I. Opírá-li se výrok úřadu jednak o důvod vadný jednak o důvod nezákonný, zruší jej nss podle § 6 zák. o ss. — **II.** Kdy může býti neúplnost odůvodnění nař. výroku spravena údaji odvodního spisu?

(Nález ze dne 18. května 1923 č. 8417.)

Prejudikatura: Boh. 1679 adm.

Věc: Křesťansko-sociální spolek v Nitře (adv. Dr. Eugen Lelley z Nitry) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Dr. Jos. Pavlásek) o neschválení stanov a rozpuštění spolku.